

१ भंसजगे व्यसरः । २ गर्जनकर्त्तरि मेवादौ लि० “स-
न्वप्रायां गर्जते मेवे शास्त्रचिन्तां करोति यः” कृतिः ।
गर्जो जातोऽस्य तार०—इतच् । ३ जातगर्जने लि० ।
गर्ह्यं न० गर्ज—एतत् “न कादेः” पा० न कुत्वम् । गर्जनीये ।
गर्ह्यं १० गृ—तत् । १ भूमिक्लिष्टे १ लिगर्तदेगे २ स्त्रीनिमित्तव्यस्य
ककुन्दरे च विधः । ३ रोगभेदे गर्ह्य० । ५ ष्टे निध० ।
६ रघे ७ सभास्थायी च निरु० । “अध्यातेव पुंस एति
प्रतीची गर्त्ता रगिव समये धमागाम्” ऋचो निरुक्तौ
गर्त्तः सभास्थायगृणीतिः मृत्युसङ्गरो भवति रघोऽपि
गर्त्तं च चरते गृण्यतिः स्तुतिकर्त्तव्यः स्तुततमं यानम्”
इति ३।५। “वक्ष्य ! मित्वा । गर्त्तमचचाये” ऋ०
५।६।२। “गर्त्तं रघम्” भा० “नमस्तन्ना एतद्व्याधिगर्त्ते”
२।५।६।५। “गर्त्तं रघे” भा० । ८ खातभेदे “धनुः-
बहुकाण्डौ च गतिर्यासां न विद्यते । न ता मदी-
गर्ह्यका गत्तासाः परिकीर्त्तिता” ति० त० । “ज्ञानं
समाचरेन्नित्यं गर्त्तप्रसवनेषु च” मनुः । ९ खातेन
कृतविलसातदेशे च “व्यगृचिस्थानम् उच्छिष्टलोपणस्थान
गर्त्तादिकम्” मित्वा० । “न ससत्येषु गर्त्तेषु न गच्छ-
न्नापि च स्थितः” (मूलं कुर्वीतु) मनुः । “गर्त्तं धव-काशी-
पालमित्यवधापयेत्” छात्र० गट० २।८।१४ । “सर्वासां
स्थूणानां गर्त्तेषु” नारा० । “वर्षाभ्यस्तत्तु गर्त्तेऽवदध्युः”
४।५।५। “स्यागुं वृक्षेत् गर्त्ते वा पात्यते” ऋभा० श्रुतिः ।
गर्त्तस्यादूरभवो देशः सुवास्तुः । गार्त्तं गर्त्तसन्नि-
कटदेशादौ लि० । ततः चतुरर्थ्याम् प्रेक्षा० इति । गर्त्तिन्
गर्त्तसन्निहतादौ लि० स्त्रियां ङीप् । गर्त्तं भवः
धूमा० वुञ् । गार्त्तक गर्त्तभवे लि० । उत्करा० चतु-
रर्थ्यां ङ । गर्त्तीय गर्त्तयुक्तदेशादौ लि० । कुसुदा०
चतुरर्थ्यां ठल् । गर्त्तिक गर्त्तसन्निहतादेशादौ । गर्त्तं
तत्पतनमर्हति ‘कन्दसि च’ पा० यत् । गर्त्तं
गर्त्तपतनमर्हति लि० कन्दशीत्युक्तेः वेद एवास्य प्रयोगः ।
गर्त्तिका स्त्री गर्त्तोऽप्यस्याः ठन् । १ तन्वपनशाखायां (ता-
तवर) । हेमच० । २ गर्त्तवति लि० ।
गर्ह्यं रवे वा चुरा० उभ० पक्षे भ्य० पर० अक० सेट् । गर्ह्य-
यति-ते गर्हति अजगर्ह्य-त अजगर्हीत् । गर्ह्याम् वभूय
आस चकार चक्रो जगर्ह ।
गर्ह्यं पुंस्त्री० गर्दे-व्यसच् (गाधा) १ जन्तुभेदे । स्त्रियां
जातित्वात् ङीप् । “सचैव टगभिः पुत्रैर्भारं वहति
गर्दभी” “आविचान वहेद्भारं पीतोप्यस्य न विन्दति ।

सद्यन्तोपस्तथा नित्यं त्रीणि शिञ्जेत गर्दभा
चाणक० । “दीपनं गर्दभं मूलं क्षपि-वातक-
फापहः । शोफकुष्ठोदरोन्मादमारुतक्षमिनाशनम्”
सुश्रु० तत्र पुंसांमेव मूलं पाद्यां यथाह भावप्र०
“खरोद्रेभतराश्चानां पुंसां मूलं हितं स्मृतम्” । तस्यो-
त्पत्तिः “अथ यासां पांसवः पर्यायिष्ठान्त ततो गर्द-
भः समभवत् तस्मादाद्य पांसुलं भवति गर्दभस्यानमिव
तत्वेत्याहुः” शत० ब्रा० ४।५।१।६ । तस्य पांसुषु उत्पन्न-
त्वात् पांसुलस्यानप्रियता । “चण्डालश्चपचानान्तु बहि-
र्प्रांवात् प्रतिश्रवः । अपात्वाक्ते च कर्त्तव्या धनमेवां च
गर्दभम्” मनुना तस्य श्वपचादिधनत्वमुक्तम् । २ गन्धे
हेमच० । ३ श्वेतकुष्ठदे ४ विडङ्गे च न० रत्नना० ।

गर्ह्यभगद् पु० जालगर्दभाख्ये रोगभेदे राजनि० । जाल-
गर्दभगर्ह्ये लक्षणादि ।

गर्ह्यभयाग पु० गर्दभेन यागः । अथकीर्त्तिनः पाप-
क्षयार्थं नैकं तदेवताककायगर्दभपञ्चालम्भेन कर्त्तव्ये
यागभेदे । “तद्विधिर्मनुजोक्तो यथा

“अथकीर्त्तिनीं तं काश्चन गर्दभेन चतुष्पथे । पाक-
यज्ञविधानेन यजेत निर्वर्त्तित्विधि । कुत्वाग्नीं विधि-
बद्धोमानन्तरं समेतृ च । वातेन्द्रगुरुवक्त्रिणां जुहुयात्
सर्पिषाऽऽहुतीः । कामतोरेतसः सेकं व्रतस्यस्य द्विजकनः ।
अतिक्रमं व्रतस्याहुतं गर्त्तं ब्रह्मवादिनः । मारुतं पु-
रुषं गुरुं पावकमेव च । चतुरो व्रतिनोऽप्येति
ब्राह्मणे जोऽवकीर्त्तिनः” ।

गर्दभयज्ञ गर्दभेष्वाटयोऽप्यत्र । तत्र विशेषः कात्या० श्रौ०
सूत्रे उक्तो यथा ।

“याऽवकीर्त्तिनो गर्दभेष्वा” ऋ० १।१।१२ “यो ब्रह्मचारी
सन् स्त्रियं गच्छति सोऽवकीर्त्तिनीं तस्यावकीर्त्तिनः स्ववित्त-
ब्रह्मचर्यस्य गर्दभेष्वा गर्दभे नेष्वा यागो गर्दभेष्वा प्राव-
चित्तार्थं भवति । यागव्यो विकल्पार्थः तेन गृह्योक्तमपि
प्रायश्चित्तान्तरमाध्याहुतिद्वयकृपं विकल्पेन भवति “व्याप-
रमाध्याहुती जहोति कासावकीर्त्तिनीऽस्त्रीत्यादिना” (पार-
स्कर) । शास्त्रान्तरे उभयस्य विकल्पेन श्रुतत्वात्
अत्रैतद्विधिर्यते किं स्वपतीष्टिरवकीर्त्तिपशुश्च तदुभय-
साधनसंस्कृतेष्वप्यवकीर्त्तिपशुश्च भवति उत लौकिके इति ।
तत्र प्रकृतित आहवनीवादिप्राग्गृह्यवनीयादीनां चा-
धाननिष्पाद्यत्वात् स्वपतेरवकीर्त्तिनश्चाधानविध्यभावेऽपि
इष्टिपशूनाधानं प्रयोजतः अत एतदर्थमेवाधानेनाऽऽ-